

[Henning Andersen]

en helt tilfredsstillende løsning, såfremt den mulighed ikke stadig er til stede, at en afgørelse kan indbringes for miljøministeren. At amtsrådet ikke skal være ankeinstans, er sundt fornuft set i relation til, at amtsrådet er planlægningsmyndighed.

Amtsrådene er nu stort set færdige med de første regionplaner og har lagt nogle linjer og rammer for de forskellige interesser i det åbne land. Det skal nok vise sig, at der bliver en hel del at ændre ved den første revision, når den første fire års periode er gået. Nu bør det også i den forbindelse erindres, at planlægning aldrig vil være en afsluttet proces, men noget, der altid indebærer forandringer og justeringer. Derfor er det også uhyre vigtigt at fastholde sammenhængen mellem planlægningen og den enkelte sags behandling, og når zonelovskompetencen overføres til primærkommunerne, må forudsætningen således være, at planlægningsmyndigheden høres, inden afgørelse træffes i den enkelte sag, ikke mindst for at sikre en nogenlunde ensartet fortolkning også af regionplanen.

Der kunne siges meget andet i detaljen om dette lovforslag, men det vil jeg overlade til udvalgsarbejdet, som jeg på mit partis vegne kan tilsige en grundig og konstruktiv medvirken til.

Thorndahl (FP):

Jeg skal med det samme sige til ministeren, at vi også kan støtte dette lovforslag, men for ikke at skabe forvirring på regeringsbænkene skal jeg sige, at det gælder ikke for det næste af ministerens forslag.

Men som det tidligere er bemærket, er dette lovforslag jo en direkte konsekvens af den beslutning, folketinget traf den 31. maj 1978 om at styrke kommunernes indflydelse på administrationen af by- og landzonenloven. Som andre har været inde på, har det også været min fornemmelse – det er i hvert fald svært at undgå at få den, når man sætter sig ind i grundlaget for lovforslaget – at den beslutning, som vi med et meget stort antal stemmer bagved traf den 31. maj 1978 her i tinget, er blevet modtaget med noget blandede følelser og vel også med en betydelig portion modvilje i planstyrelsen. Det er også svært at undgå at få det indtryk, at det kun er halvhjertet eller vel rettere med betydelig

modvilje, at man i planstyrelsen er gået i gang med det arbejde, som miljøministeren af folketinget blev pålagt at udføre.

Hensigten og formålet med folketingsbeslutningen i maj 1978 var at sikre udviklingen og fremtiden for vore landsbyer, og den forespørgselsdebat, vi skal have på tirsdag, må også ses i sammenhæng med grundlaget for det foreliggende lovforslag.

To måneder efter, at folketinget har truffet beslutningen i maj 1978, udsender planstyrelsen dette debatoplæg om det fremtidige bymønster, hvor man efter min bedømmelse simpelt hen tilkendegiver, at udviklingen i vore landsbyer i al væsentlighed skal bremses, og at den bymæssige udvikling i det væsentligste fremover skal koncentreres i vore større bysamfund, altså i realiteten stik imod det, som folketinget besluttede i maj 1978.

For så vidt angår landsbysamfundet, får man altså – jeg ved ikke, hvem »man« er – opereret de synspunkter, som fremgår af dette debatoplæg, ind i den landsplanredegørelse, som SV-regeringen fremlægger i december 1978, en redegørelse, som samtlige 21 ministre jo må have tiltrådt, herunder altså også de syv ministre fra venstre, der altså hermed, for at bruge venstres egen formulering, har rettet et hårdt anslag mod landsbyernes og de mindre bysamfunds muligheder for at overleve.

Efter lovforslaget skal kommunalbestyrelsen have by- og landzonenlovskompetencen for de områder, hvor der udarbejdes landzonenlokalplan, og spørgsmålet er, som andre har været inde på, om dette ikke i al væsentlighed er en tom kompetenceoverførsel til kommunalbestyrelserne, en kompetence, som ministeriet har til hensigt at udhule gennem behandlingen af afgørelserne af regionplanlovsforslagene fra de enkelte amter.

Hvis regionplanerne ændres overensstemmende med landsplanredegørelsen – og det må jo være hensigten, for hvorfor skulle man ellers udarbejde dem? – så er dette lovforslag efter min bedste overbevisning i realiteten meningsløst, for regionplanerne vil så under den givne forudsætning udelukke den byudvikling i landsbyerne, og kommuneplanerne, som skal udarbejdes overensstemmende med regionplanerne, vil indeholde det samme, nemlig at der ikke skal ske nogen udvikling i landsbyerne. Da lokalplanerne selvfølgelig udarbejdes på grundlag af kommuneplaner-